

12 Φεβρουαρίου, 1992

[A.N. ΛΟΙΖΟΥ, Π.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΑΔΑΜΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 96/86, 198/86).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις Προϊσταμένου
— Όταν βρίσκονται σε αντίθεση με τα στοιχεία του φακέλου
πρέπει να τους δίδεται περιορισμένη βαρύτητα.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές Εκθέσεις —
Ισχυρισμός περί μεροληψίας ή αδικίας και δυσμενούς
προκατάληψης (*bias*) αξιολογούντος λειτουργού πρέπει να
αποδεικνύεται με ικανοποιητική βεβαιότητα (βλ. **Christou v. The
Republic**).

5

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Για να λάβει η ΕΔΥ υπόψη
θέμα ιδιαζόντως εντός της γνώσεως του ενδιαφερομένου
(ισχυρισμός προκατάληψης) και το οποίο δεν δύναται να
επισημάνει κατά τη συνήθη εκπλήρωση των καθηκόντων της, ο
ενδιαφερόμενος πρέπει να φέρει ένα τέτοιο θέμα σε γνώση της
Επιτροπής.

10

15

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αιτιολογία — Το αρμόδιο
διοικητικό όργανο δεν έχει υποχρέωση να καταχωρεί κάθε
λεπτομέρεια της αιτιολογίας η οποία μπορεί να συμπληρωθεί
από τα στοιχεία του φακέλου — Όταν το αρμόδιο διοικητικό
όργανο αιτιολογεί την απόφασή του δεν έχει υποχρέωση να
αναφερθεί ειδικά σε ένα έκαστο των αιτητών (**Savva v. The Re-
public**).

20

Ο περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμος του 1967 (Ν.33/67) — Το ζήτημα της συνταγματικότητας του Νόμου — Δικαιολογημένα με βάση το δίκαιο της ανάγκης — Νομολογία — Ειδικά η *The Republic v. Kyriacou*.

5

Με τις προσφυγές αυτές που συνεκδικάστηκαν προσβλήθηκε η προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στη μόνιμη θέση Κτηματολογικού Λειτουργού 2ης Τάξης (Κτηματολογίου), Τμήμα Κτηματολογίου και Χωρομετρίας.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:

15

1. Προβλήθηκε το παράπονο ότι ενώ οι αιτητές έχουν καλύτερες εμπιστευτικές εκθέσεις προτιμήθηκαν τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα. Η θέση αυτή δεν υποστηρίζεται από τα γεγονότα. Οι εμπιστευτικές εκθέσεις των αιτητών και των ενδιαφερομένων προσώπων αποδεικνύουν την υπεροχή των ενδιαφερομένων προσώπων στο σύνολο της σταδιοδρομίας τους.

20

25

2. Ένα άλλο παράπονο των αιτητών είναι ότι η Επιτροπή αγνόησε τις συστάσεις του προϊσταμένου, ο οποίος δεν σύστησε δύο εκ των ενδιαφερομένων μερών χωρίς ικανοποιητική αιτιολογία. Ο Διευθυντής πράγματι σύστησε τους πρώτους δεκαπέντε στον κατάλογο υποψηφίων μεταξύ των οποίων περιλαμβάνοντο και δύο αιτητές.

30

Καίτοι τα δύο ενδιαφερόμενα μέρη υπερέχουν των αιτητών σε αξία όπως φαίνεται από τις εμπιστευτικές εκθέσεις, ο Διευθυντής δεν έδωσε καμιά εξήγηση που να δικαιολογεί την από μέρους του σύσταση για προαγωγή των πρώτων δεκαπέντε υποψηφίων και όχι και αυτών. Οι δε απόψεις του αυτές δεν συνάδουν με τη γενική εικόνα ως προς την αξία των υποψηφίων που παρουσιάζουν οι εμπιστευτικές εκθέσεις και γενικά οι σχετικοί φακέλοι. Επομένως η Επιτροπή θα έπρεπε να αγνοήσει τις συστάσεις αυτές, ή να δώσει περιορισμένη βαρύτητα σε αυτές, πράγμα που έκαμε, αιτιολογώντας την επίδικη απόφασή της. Η Επιτροπή έδωσε συγκεκριμένη αιτιολογία επιπρόσθετα προς τα στοιχεία του φακέλου.

35

40

3. Η αρχαιότητα των δύο αιτητών δεν φαίνεται να αγνοήθηκε.

Η αρχαιότητα είναι αποφασιστικός παράγων μόνο όταν όλα τα άλλα κριτήρια είναι ίσα.

Στην υπό εξέταση περίπτωση τα άλλα κριτήρια δεν είναι ίσα και επομένως η ισχυριζόμενη "προηγούμενη αρχαιότης" και αν ακόμη γίνει αποδεκτή δεν ήταν τέτοια που θα μπορούσε να βαρύνει την πλάστιγγα υπέρ των αιτητών αυτών.

- 5
4. Ο ισχυρισμός περί άδικης ή/και δυσμενούς προκαταλήψεως του αξιολογούντος λειτουργού δεν τέθηκε ποτέ ενώπιον της Επιτροπής κατά τον ουσιώδη χρόνο, είναι δε γνωστή αρχή του Διοικητικού Δικαίου ότι, διά να λάβει η Επιτροπή υπόψη θέμα ιδιαζόντως εντός της γνώσεως του ενδιαφερομένου και το οποίο δεν δύναται να επισημάνει η Επιτροπή κατά τη συνήθη εκπλήρωση των καθηκόντων της, ο ενδιαφερόμενος πρέπει να φέρει ένα τέτοιο θέμα σε γνώση της Επιτροπής.
- 10
- 15

Ο ισχυρισμός περί αμεροληψίας ή αδικίας και δυσμενούς προκαταλήψεως (bias) πρέπει να αποδεικνύεται με ικανοποιητική βεβαιότητα, είτε από γεγονότα που προκύπτουν από τους σχετικούς διοικητικούς φακέλους, είτε με ασφαλή συμπεράσματα τα οποία να δύνανται εύλογα να εξαχθούν από την ύπαρξη τέτοιων γεγονότων (Βλέπε *Christou v. The Republic*). Από το σύνολο των γεγονότων στην προκειμένη περίπτωση δεν μπορεί να εξαχθεί οποιοδήποτε συμπέρασμα αμεροληψίας, ή δυσμενούς προκαταλήψεως (bias).

20

25

- 30
5. Είναι πρόδηλο ότι η Επιτροπή διενήργησε τη δέουσα έρευνα και έδωσε πλήρη αιτιολογία για την απόφασή της. Όπως λέχθηκε στην απόφαση *Savva v. The Republic*, το αρμόδιο διοικητικό όργανο δεν έχει υποχρέωση να καταχωρεί κάθε λεπτομέρεια της αιτιολογίας και αιτιολογία που φαίνεται να είναι ελλιπής μπορεί να συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου.
- 35

6. Η συνταγματικότητα του Νόμου 33/67 έχει κριθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο σε σειρά υποθέσεων ως δικαιολογημένη με βάση το δίκαιο της ανάγκης. Η Ολομέλεια στην υπόθεση *The Republic v. Kyriacou* αποφάσισε ότι το Άρθρο 4(3) δεν ήταν αντισυνταγματικό.
- 40

7. Όταν το αρμόδιο διοικητικό όργανο αιτιολογεί την απόφασή του δεν έχει υποχρέωση να αναφερθεί ειδικά σε ένα έκαστο των αιτητών. (Βλέπε *Savva v. The Republic*).

5

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

10

Christou v. Republic (1980) 3 C.L.R. 437·

Savva v. Republic (1985) 3 C.L.R. 694·

Baglassariom v. E.A.C. (1968) 3 C.L.R. 736·

15

Nicolaou v. Republic (1969) 3 C.L.R. 42·

Iosif v. CYTA (1970) 3 C.L.R. 225·

Georghiades v. Republic (1970) 3 C.L.R. 257·

20

Poutros v. CYTA (1970) 3 C.L.R. 281·

Theodorides v. Plousiou (1976) 3 C.L.R. 319·

25

Messaritou v. C.B.C. (1972) 3 C.L.R. 100·

Koupepides v. Republic (1980) 3 C.L.R. 258·

30

Louca v. Republic (1983) 3 C.L.R. 783·

Republic v. Kyriacou (1987) 3 C.L.R. 1189.

Προσφυγές.

35

Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη προάχθηκαν στη θέση Κτηματολογικού Λειτουργού 2ης Τάξης αντί των αιτητών.

40

Α.Σ. Αγγελίδης, για τον αιτητή στην Προσφυγή 96/86.

Α. Ευτυχίου, για τον αιτητή στην Προσφυγή 198/86.

45

Α. Κουρσουμπά (κα), Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

A. Ποιητής, για το ενδιαφερόμενο μέρος Κ. Ζωδιάτη.

Π. Παπαγεωργίου, για τα υπόλοιπα ενδιαφερόμενα μέρη.

5

Cur. adv. vult.

Ο Πρόεδρος κ. Α.Ν. Λοΐζου ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

10

Α.Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Με τις προσφυγές αυτές που συνεκδικάστηκαν προσβάλλεται η προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στη μόνιμη (Τακτ. Προϋπ.)/ (Προϋπ. Αναπτ.) θέση Κτηματολογικού Λειτουργού 2ης Τάξης (Κτηματολογίου) Τμήμα Κτηματολογίου και Χωρομετρίας.

15

Τα ενδιαφερόμενα μέρη και στις δύο προσφυγές είναι τα ακόλουθα. 1. Πέτρος Κ. Χριστοδουλίδης, 2. Στέλιος Θεοδούλου, 3. Αντώνιος Χρ. Σάββα, 4. Μάριος Δ. Γαλαβάς, 5. Παναγιώτης Χ"Σωτηρίου, 6. Σωτήριος Κουντουριώτης, 7. Κώστας Κυριάκου, 8. Ιωάννης Χρ. Κωνσταντινίδης, 9. Ανδρέας Γ. Αντωνιάδης, 10. Χρίστος Πολυκάρπου, 11. Κυριάκος Αριστοτέλους, 12. Ιωάννης Κωμοδρόμος, 13. Δημοσθένης Παναγιώτου, 14. Ανδρέας Πίπης, 15. Κωνσταντίνος Ζωδιάτης.

20

25

Η πιο πάνω θέση, είναι θέση προαγωγής, γι αυτό σύμφωνα με τις Κανονιστικές Διατάξεις που διέπουν τη σύσταση, τις αρμοδιότητες και τη μέθοδο ενέργειας των Τμηματικών Επιτροπών σύμφωνα με το άρθρο 36 των περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 έως 1983 (Κανονιστική Διάταξη 3), συστήθηκε Τμηματική Επιτροπή.

30

35

Ο Πρόεδρος της Τμηματικής Επιτροπής με επιστολή του ημερομηνίας 3 Οκτωβρίου 1985, διαβίβασε την έκθεση της με την οποία συστήνονταν προς επιλογή για προαγωγή σαράντα-επτά από τους υποψηφίους, ο οποίοι κατείχαν τα προσόντα που απαιτούνταν από το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης. Μεταξύ αυτών περιλαμβάνονταν και οι αιτητές.

40

5 Στη συνεδρίαση της στις 21 Οκτωβρίου 1985, η καθ' ης η αίτηση Επιτροπή, στη συνέχεια η Επιτροπή, μεταξύ άλλων αποφάσισε να ζητηθεί από την αρμόδια Τμηματική Επιτροπή, να υποβάλει συμπληρωματική έκθεση, στην
10 οποία να αναφέρεται το πόρισμα της σχετικά με το επίπεδο γνώσης της Αγγλικής γλώσσας των υποψηφίων για προαγωγή, εκτός από τους πιο κάτω υπαλλήλους που αποδεδειγμένα είχαν "πολύ καλή" γνώση της Αγγλικής, είτε με βάση την υπ αριθμό 14849 και ημερομηνίας 15
15 Απριλίου 1976 Απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου, είτε από τα στοιχεία των φακέλων τους.

1. Ευτύχιος Αδάμου
- 15 2. Πέτρος Χριστοδουλίδης
3. Στέλιος Θεοδούλου
- 20 4. Ιωάννης Χριστοδουλίδης
5. Κώστας Κυριάκου
6. Ανδρέας Αντωνιάδης
- 25 7. Αντώνιος Σάββα
8. Μάριος Γαβαλάς
- 30 9. Κυριάκος Κυριακίδης
10. Άριστος Αριστείδου

35 Ο Πρόεδρος της Τμηματικής Επιτροπής με επιστολή του ημερομηνίας 11 Νοεμβρίου 1985, διαβίβασε τη συμπληρωματική έκθεση της σχετικά με το επίπεδο της γνώσης της Αγγλικής γλώσσας των υποψηφίων για την πλήρωση των δεκαπέντε αυτών κενών θέσεων, (Παράρτημα δ).

40 Στη συνεδρίαση της στις 25 Νοεμβρίου 1985, η Επιτροπή με βάση τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και αφού έλαβε υπόψη τα στοιχεία που είχε ενώπιόν της, αποφάσισε να εξετάσει το θέμα των προαγωγών στις θέσεις αυτές σε ημερομηνία που θα
45 οριζόταν αργότερα, στην οποία να εκαλείτο να παραστεί

και ο Διευθυντής του Τμήματος Κτηματολογίου και Χωρομετρίας. Στη συνεδρίαση της όμως στις 5 Δεκεμβρίου 1985, η Επιτροπή αποφάσισε να αναβάλει την εξέταση του θέματος, επειδή ο Διευθυντής δεν έχει συλλέξει στοιχεία για την απόδοση όλων των υποψηφίων για το 1985, για το οποίο δεν είχαν υποβληθεί ακόμη εμπιστευτικές εκθέσεις. (Παράρτημα 8) 5

Στη συνεδρίαση της στις 11 Δεκεμβρίου 1985 η Επιτροπή, αφού άκουσε τις απόψεις και συστάσεις του Διευθυντή και αφού εξέτασε τα ουσιαστά στοιχεία από τους προσωπικούς φακέλους και τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων - ενδεικτικά μόνο αναφέρθηκαν στο σχετικό πρακτικό (Παράρτημα 9), οι εκθέσεις για τα τρία τελευταία χρόνια - και έλαβε υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και τις συστάσεις του Διευθυντή του Τμήματος, όπως επίσης και τη δήλωση του για το 1985, αξιολόγησε τη σταδιοδρομία των υποψηφίων στο σύνολο της, έκρινε με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολο τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα) ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερείχαν των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να τους προαγάγει σαν τους πιο κατάλληλους στη μόνιμη (Τακτ. Προϋπ.)/(Προϋπ. Αναπτ.) θέση Κτηματολογικού Λειτουργού, 2ης Τάξης (Κτηματολογίου), Τμήμα Κτηματολογίου και Χωρομετρίας, από 1 Ιανουαρίου 1986, ως εξής: 10 15 20 25

(α) Στις θέσεις του Τακτικού Προϋπολογισμού:

1. Αντωνιάδης Ανδρέας 30
2. Γαβαλάς Μάριος
3. Θεοδούλου Στέλιος 35
4. Κουντουριώτης Σωτήριος
5. Κυριάκου Κώστας
6. Κωνσταντινίδης Ιωάννης 40
7. Σάββα Αντώνιος

8. Χατζησωτηρίου Παναγιώτης

9. Χριστοδουλίδης Πέτρος.

5 (β) Στις θέσεις του Προϋπολογισμού Ανάπτυξης:

1. Αριστοτέλους Κυριάκος

2. Ζωδιάτης Κωνσταντίνος

10 3. Κωμοδρόμος Ιωάννης

4. Παναγιώτου Δημοσθένης

15 5. Πίπης Ανδρέας

6. Πολύκαρπου Χρίστος

20 Η απονομή των αντιστοιχών θέσεων των δύο Προϋπολογισμών στους πιο πάνω υπαλλήλους έγινε με βάση την αρχαιότητα τους, σύμφωνα με την καθιερωμένη τακτική της Επιτροπής.

25 Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως ο οποίος προβάλλεται από μέρους των αιτητών στην προσφυγή αρ. 96/86, είναι ότι η Επιτροπή αγνόησε τα καθιερωμένα κριτήρια και προήγαγε τα ενδιαφερόμενα μέρη και ειδικά τα ενδιαφερόμενα μέρη Ζωδιάτη και Παναγιώτου, λαμβάνοντας υπόψη μόνο τις εκθέσεις των τελευταίων
30 τριών ετών.

35 Προβλήθηκε το παράπονο ότι ενώ οι αιτητές αυτοί έχουν καλύτερες εμπιστευτικές εκθέσεις προτιμήθηκαν τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα και δη οι Ζωδιάτης και Παναγιώτου. Η θέση αυτή δεν υποστηρίζεται από τα γεγονότα. Οι εμπιστευτικές εκθέσεις των αιτητών και των ενδιαφερομένων προσώπων, Παναγιώτου και Ζωδιάτη, που παρατίθενται αποδεικνύουν την υπεροχή των
40 ενδιαφερομένων προσώπων στο σύνολο της σταδιοδρομίας τους.

Αδάμου Κυριακίδης Παναγιώτου Ζωδιάτης

1979 ΛΚ 3- 7-0

E 8-4-0

E 8-4-0

E 10-2-0

A. Λοΐζου, Π.	Αδάμου κ.α. ν. Δημοκρατίας			(1992)	
1980 ΛΚ 1-11-0	ΛΚ 5-7-0	E 9-3-0	E 11-1-0		
1981 ΛΚ 4- 8-0	ΛΚ 5-6-1	E 9-3-0	E 10-2-0		
1982 ΛΚ 3- 7-2	ΛΚ 4-7-1	E10-2-0	E 12-0-0	5	
1983 ΛΚ 5- 7-0	E 8-4-0	E10-2-0	E 10-2-0		
1984 E 9- 3-0	E 9-3-0	E 8-4-0	E 11-1-0	10	

Η υπεροχή των δύο ενδιαφερομένων προσώπων είναι καταφανής.

Όλα τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα βαθμολογούνται ως "Εξάιρετοι" στις εμπιστευτικές εκθέσεις πάντοτε. Οι δε αιτητές είχαν "Λίαν Καλώς", και το 1984 είχαν βαθμολογηθεί ως "Εξάιρετοι". Ο αιτητής Κυριακίδης βαθμολογείται στο σύνολο της σταδιοδρομίας του με "Λίαν Καλός" και άρχισε να βαθμολογείται "Εξάιρετος" το 1983 που δείχνει βέβαια βελτίωση, αλλά αυτό δεν αλλοιώνει τη θέση των ενδιαφερομένων προσώπων που βαθμολογούνται "Εξάιρετοι" στο σύνολο της σταδιοδρομίας των. Θα πρέπει επίσης να τονισθεί εδώ ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη της τις εμπιστευτικές εκθέσεις στο σύνολό τους όπως αναφέρεται στο σχετικό πρακτικό και μόνο ενδεικτικά αναφέρθηκε σ' αυτές των τριών τελευταίων ετών.

Ένα άλλο παράπονο των αιτητών είναι ότι η Επιτροπή αγνόησε τις συστάσεις του προϊσταμένου, ο οποίος δεν σύστησε τους Ζωδιάτη και Παναγιώτου, χωρίς ικανοποιητική αιτιολογία. Ο Διευθυντής πράγματι σύστησε τους πρώτους δεκαπέντε στον κατάλογο υποψηφίων μεταξύ των οποίων περιλαμβάνοντο και οι δύο αιτητές Αδάμου και Κυριακίδης.

Καίτοι όμως τα ενδιαφερόμενα όμως μέρη Παναγιώτου και Ζωδιάτη υπερέχουν των αιτητών σε αξία όπως φαίνεται από τις εμπιστευτικές εκθέσεις, ο Διευθυντής δεν έδωσε καμμία εξήγηση που να δικαιολογεί την από μέρους του σύσταση για προαγωγή των πρώτων δεκαπέντε υποψηφίων και όχι και των Ζωδιάτη και Παναγιώτου. Οι δε απόψεις του αυτές δεν συνάδουν με τη γενική εικόνα

ως προς την αξία των υποψηφίων που παρουσιάζουν οι εμπιστευτικές εκθέσεις και γενικά οι σχετικοί φακέλοι. Επομένως η Επιτροπή θα έπρεπε να αγνοήσει τις συστάσεις αυτές, ή να δώσει περιορισμένη βαρύτητα σε αυτές, πράγμα που έκαμε, αιτιολογώντας την επίδικη απόφαση της. Πιο συγκεκριμένα στο σχετικό πρακτικό (Παράρτημα 9) αναφέρει ότι "--- δεν ηδυνήθη να υιοθετήσει τις συστάσεις του Διευθυντή για τους Αδάμου και Κυριακίδη και αντί αυτών επέλεξε για προαγωγή των

5

10 Παναγιώτου και Ζωδιάτη, οι οποίοι είναι συνεχώς "Εξάιρετοι" από το 1979, που καθιερώθηκε ο νέος τύπος εκθέσεων". Είναι φανερό ότι η Επιτροπή έδωσε συγκεκριμένη αιτιολογία επιπρόσθετα προς τα στοιχεία του φακέλου, πράγμα που καθιστά αβάσιμο το λόγο αυτό.

15

Από την άλλη μεριά η αρχαιότητα των αιτητών Αδάμου και Κυριακίδη, δεν φαίνεται να αγνοήθηκε. Η αρχαιότητα είναι σύμφωνα με τη νομολογία μας αποφασιστικός παράγων μόνο όταν όλα τα άλλα κριτήρια είναι ίσα. Όλοι οι πρώτοι τριανταοχτώ στον κατάλογο υποψήφιοι προήχθηκαν στη θέση Βοηθού Κτηματολογικού Λειτουργού ταυτόχρονα από 1 Δεκεμβρίου 1982. Στην υπό εξέταση περίπτωση τα άλλα κριτήρια δεν είναι ίσα και επομένως η ισχυριζόμενη "προηγούμενη αρχαιότης" και

20

25 αν ακόμη γίνει αποδεκτή δεν ήταν τέτοια που θα μπορούσε να βαρύνει την πλάστιγγα υπέρ των αιτητών αυτών.

Ο επόμενος λόγος ακυρώσεως που προβάλλεται είναι ότι οι αιτητές Αδάμου και Κυριακίδης που υπηρετούσαν στη Λεμεσό κατά τον ουσιώδη χρόνο αδικήθηκαν από τον πρώτο Επαρχιακό Κτηματολογικό Λειτουργό Λεμεσού που ήταν και ο αξιολογών λειτουργός τους.

30

Ισχυρίζονται οι αιτητές αυτοί ότι, ο τότε Επαρχιακός Κτηματολογικός Λειτουργός Λεμεσού, κ. Κωνσταντινίδης, "λόγω της βαθμολογίας που έβαζε, που δεν ξεπερνούσε το 'Λίαν Καλώς' ή το 'Καλώς', καταδίκαιε τους υπαλλήλους". Αλλά οι εμπιστευτικές εκθέσεις τόσο των αιτητών όσο και των τεσσάρων από τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα που υπηρετούσαν στη Λεμεσό Χριστοδούλου, Θεοδούλου, Κωνσταντινίδη και

35

40

Χατζησωτηρίου, αποδεικνύουν το αντίθετο. Ο αιτητής Αδάμου βαθμολογήθηκε το 1984 "Εξάιρετος" από τον κ. Κωνσταντινίδη και είχε πολύ καλά σχόλια. Το 1982 και 1983 βαθμολογήθηκε "Λίαν Καλώς" από τον κ. Κωνσταντινίδη αλλά και το 1981, 1980 και 1979 5
βαθμολογήθηκε "Λίαν Καλώς" από άλλο όμως αξιολογούνται λειτουργό, τον κ. Κούρο και δεν προβάλλεται ισχυρισμός ότι ήτο προκατειλημμένος και ο κ. Κούρος. Ο αιτητής Κυριακίδης βαθμολογήθηκε επίσης για το 1983 και 1984 ως "Εξάιρετος" από τον κ. 10
Κωνσταντινίδη και είχε πολύ καλά σχόλια. Βαθμολογήθηκε "Λίαν Καλώς" για το 1981 και 1982 από τον κ. Κωνσταντινίδη, και "Λίαν Καλώς" για το 1980 από τον κ. Κούρο.

Το ενδιαφερόμενο πρόσωπο Χριστοδουλίδης, 15
βαθμολογήθηκε για τα έξι χρόνια από τον κ. Κωνσταντινίδη που τον χαρακτήρισε ως "Εξάιρετο" το 1981, 1983 και 1984 με πολύ καλά σχόλια, ενώ το 1982 και 1979 το διόρθωσε σε "Εξάιρετος" ο προσυπογράφων 20
λειτουργός. Το ενδιαφερόμενο πρόσωπο Στέλιος Θεοδούλου βαθμολογήθηκε τα τρία τελευταία χρόνια από τον κ. Κωνσταντινίδη που τον χαρακτήρισε "Εξάιρετο" το 1983 και 1984, με πολύ καλά σχόλια ενώ για το 1982 το 25
διόρθωσε σε "Εξάιρετο" ο προσυπογράφων λειτουργός. Το ενδιαφερόμενο πρόσωπο Κωνσταντινίδης βαθμολογήθηκε επίσης τα τρία τελευταία χρόνια από τον κ. Κωνσταντινίδη που τον χαρακτήρισε "Εξάιρετο" το 1981, 1983 και 1984 με πολύ καλά σχόλια και "Λίαν 30
Καλώς" το 1979, 1980, και 1982.

Επομένως από τους προσωπικούς φακέλλους δεν προκύπτει ότι ο κ. Κωνσταντινίδης δεν βαθμολογούσε 35
πέραν του "Λίαν Καλώς", και ότι ήταν ο μόνος ο οποίος δεν έκρινε τους αιτητές ως Εξάιρετους.

Επιπλέον οι επισυνημμένες καταγγελίες εναντίον του αξιολογούντος λειτουργού Λεμεσού κ. Κωνσταντινίδη έγιναν από πρόσωπα που βρίσκονται στην ίδια θέση με τους αιτητές, είχαν φιλικές σχέσεις μαζί τους ή/και 40
εξαρτώντο από αυτούς, πιθανόν δε δεν είχαν καλύτερη απόδοση από αυτούς και επομένως είχαν συμφέρον να

- ψέξουν την κρίση του αξιολογούντος λειτουργού. Οπωσδήποτε όμως δεν υπάρχει κανένα στοιχείο το οποίο να αποδεικνύει ή να εισηγείται και την αμερόληπτη κρίση τους. Απεναντίας όλες οι ενδείξεις τείνουν να αποδείξουν
- 5 ότι αυτοί είναι ακρως προκατειλημμένοι. Σημαντικό είναι και το γεγονός ότι ο Επαρχιακός Κτηματολογικός Λειτουργός Κωνσταντινίδης ουδέποτε καταγγέλθηκε προ της σχετικής αποφάσεως της Επιτροπής.
- 10 Ο ισχυρισμός αυτός περί άδικης ή/και δυσμενούς προκαταλήψεως του αξιολογούντος λειτουργού κ. Κωνσταντινίδη δεν τέθηκε ποτέ ενώπιον της Επιτροπής κατά τον ουσιώδη χρόνο, είναι δε γνωστή αρχή του
- 15 Διοικητικού Δικαίου ότι, δια να λάβει η Επιτροπή υπόψη θέμα ιδίαζόντως εντός της γνώσεως του ενδιαφερομένου και το οποίο δεν δύναται να επισημάνει η Επιτροπή κατά τη συνήθη εκπλήρωση των καθηκόντων της, ο ενδιαφερόμενος πρέπει να φέρει ένα τέτοιο θέμα σε γνώση της Επιτροπής.
- 20 Ο ισχυρισμός περί αμεροληψίας ή αδικίας και δυσμενούς προκαταλήψεως (bias) πρέπει να αποδεικνύεται με ικανοποιητική βεβαιότητα, είτε από γεγονότα που προκύπτουν από τους σχετικούς
- 25 διοικητικούς φακέλους, είτε μα ασφαλή συμπεράσματα τα οποία να δύναται εύλογα να εξαχθούν από την ύπαρξιν τέτοιων γεγονότων (Βλέπε **Christou v. The Republic** (1980) 3 C.L.R. 437 στις σελ. 449-450 (Ολομέλεια).
- 30 Από δε το σύνολο των γεγονότων στην προκειμένη περίπτωση δεν μπορεί να εξαχθεί οποιοδήποτε συμπέρασμα αμεροληψίας, ή δυσμενούς προκαταλήψεως (bias).
- 35 Είναι πρόδηλο ότι η Επιτροπή διενήργησε τη δέουσα έρευνα και έδωσε πλήρη αιτιολογία για την απόφασή της. Όπως λέχθηκε στην απόφασή **Savva v. The Republic** (1985) 3 C.L.R. 694 στη σελ. 788 το αρμόδιο διοικητικό
- 40 όργανο δεν έχει υποχρέωση να καταχωρεί κάθε λεπτομέρεια της αιτιολογίας και αιτιολογία που φαίνεται να είναι ελλειπής μπορεί να συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου.

Από τον αιτητή Μιχαηλίδη στην προσφυγή αρ. 198/86, προβάλλεται ως λόγος ακυρώσεως ότι η προσβαλλόμενη πράξη λήφθηκε καθ' υπέρβαση και κατάχρηση εξουσίας. Ολόκληρο το επιχείρημα των αιτητών άπτεται της συνταγματικότητας της συγκροτήσεως και/ή συνθέσεως της Επιτροπής. 5

Ισχυρίζεται ο αιτητής ότι οι πρόνοιες του περί Δημόσιας Υπηρεσίας του 1967, (Νόμος αρ. 33 του 1967), αναφορικά με το διορισμό και τερματισμό της υπηρεσίας των μελών της Επιτροπής παραβιάζουν το εχέγγυο της ανεξαρτησίας που ο συνταγματικός νομοθέτης θέλησε να εξασφαλίσει στο όργανο που θα είχε αρμοδιότητα να διενεργεί διορισμούς, προαγωγές, κλπ των δημοσίων υπαλλήλων. 10

Η συνταγματικότητα του Νόμου αυτού έχει κριθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο σε σειρά υποθέσεων ως δικαιολογημένη με βάση το δίκαιο της ανάγκης. Αναφορά μπορεί να γίνει στις υποθέσεις *Bagdassarian v. E.A.C.* (1968) 3 C.L.R. 736, *Nicolaou v. The Republic* (1969) 3 C.L.R. 42, 54, *Iosif v. CYTA* (1970) 3 C.L.R. 225, 229, *Georgiades v. The Republic* (1970) 3 C.L.R. 257, *Poutros v. CYTA* (1970) 3 C.L.R. 281, 286, *Theodorides v. Plou-siou* (1976) 3 C.L.R. 319, 338, 352, (Ολομέλεια), *Messari-tou v. C.B.C.* (1972) 3 C.L.R. 100, 108, *Koupepidis v. The Republic* (1980) 3 C.L.R. 258, 263 *Louca v. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 783, με την οποία προσβλήθηκε η αντισυνταγματικότητα του άρθρου 4(3) του Νόμου. 15

Η Ολομέλεια στην υπόθεση *The Republic v. Kyriacou* (1987) 3 C.L.R. 1189, αποφάσισε ότι το άρθρο 4(3) δεν ήταν αντισυνταγματικό. Δίδοντας το δικό μου σκεπτικό, μεταξύ άλλων, στη σελ. 1199 είπα: 20

"Section 4(3) of the Law was presumably a provision that would enable the President of the Republic to terminate in the public interest the services of the members of the Public Service Commission in case of example there were Constitutional and other radical changes in Cyprus that necessitated the bringing to an end of the overall structure of the Public Service Commission, as established by the said Law as a temporary measure. 35

40

To my mind the developments which have taken place since *Louca* case (supra) have in effect and for all intents and purposes rendered inoperative the said sub-section and in no way could be invoked as constituting an inference with the independence of the members of the Public Service Commission. In fact it could not be said that it has not been shown that it has interfered or raised a reasonable probability that it could interfere with the independence of its members."

5

Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως που προβάλλεται από τον ίδιο αιτητή είναι ότι η προσβαλλόμενη πράξη λήφθηκε κατά παράβαση του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου, γιατί όπως ισχυρίζεται ο αιτητής, αυτός υπερείχε σε αξία, έναντι των ενδιαφερομένων μερών 1, Κωνσταντινίδη, 2, Κουντουριώτη και 3, Πολυκάρπου. Ο Νόμος αυτός καθόριζε ότι η προαγωγή υπαλλήλου αποφασίζεται βάσει των τριών κριτηρίων αξία, προσόντα και αρχαιότητα, και η νομολογία είναι σαφής ως προς τον τρόπο εφαρμογής των τριών αυτών κριτηρίων.

10

Ο αιτητής προσπαθεί να αντικαταστήσει, το σύνολο των τριών κριτηρίων με αυτό που ο ίδιος αποκαλεί "αξία" και που στην ουσία το εξισώνει με τις εμπιστευτικές εκθέσεις των τελευταίων ετών. Ο ισχυρισμός αυτός είναι εκ διαμέτρου αντίθετος προς τον ισχυρισμό ο οποίος προβάλλεται υπό των αιτητών στην προσφυγή 96/86, ως πρώτος λόγος ακυρώσεως. Ενώ δηλαδή καταγγέλεται η Επιτροπή ότι αγνόησε τα τρία καθιερωμένα κριτήρια και έλαβε υπόψη μόνο τις εμπιστευτικές εκθέσεις, καλείται εδώ να αγνοήσει τα καθιερωμένα κριτήρια και να λάβει μόνο υπόψη τις εμπιστευτικές εκθέσεις. Αλλά τόσο ο Πολυκάρπου όσο και οι Κουντουριώτης και Κωνσταντινίδης υπερέχουν στο σύνολο των εμπιστευτικών εκθέσεων, έχουν τη σύσταση του Διευθυντή, προσόντα και αρχαιότητα και, ζυγίζοντας τα τρία κριτήρια μαζί, εύλογα η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ήσαν οι καταλληλότεροι για προαγωγή. Ο αιτητής όχι μόνο δεν απέδειξε "καταφανή υπεροχή", αλλά ούτε και απλή υπεροχή και επομένως ο λόγος αυτός δεν μπορεί να επιτύχει. Η Επιτροπή ορθά άσκησε τη διακριτική της εξουσία.

15

20

25

30

35

40

Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως που προβάλλεται από τον ίδιο αιτητή είναι ότι η απόφαση της Επιτροπής δεν είναι δεόντως αιτιολογημένη.

Όπως αναφέρθηκε ήδη αναφορικά με σχετικούς ισχυρισμούς στην προσφυγή αρ. 96/86, το όλο πρακτικό της σχετικής συνεδρίασης της Επιτροπής δείχνει ότι και δέουσα έρευνα έγινε και ότι είναι πλήρως αιτιολογημένη η επίδικη απόφαση, η δε αιτιολογία συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλλου. Εξάλλου, όταν το αρμόδιο διοικητικό όργανο αιτιολογεί την απόφαση του δεν έχει υποχρέωση να αναφερθεί ειδικά σε ένα έκαστο των αιτητών. (Βλέπε *Savva v. The Republic* (1985), 3 C.L.R. 694 στη σελ. 708).

Έχοντας κατά νου όλα τα πιο πάνω, έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι οι αιτητές απέτυχαν να αποδείξουν οποιοδήποτε λόγο ακυρώσεως της προσβαλλόμενης απόφασης. Απέτυχαν να αποδείξουν "καταφανή υπεροχή" των έναντι των ενδιαφερομένων προσώπων, αντίθετα όπως εξάγεται από το σύνολο των στοιχείων που ήσαν ενώπιον της Επιτροπής η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα εφικτή. Αυτή άσκησε τη διακριτική της ευχέρεια ορθά και σύμφωνα με τις γενικές αρχές του Διοικητικού Δικαίου όπως νομολογήθηκαν από το Ανώτατο Δικαστήριο σε σωρεία υποθέσεων.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους οι προσφυγές απορρίπτονται, η επίδικη απόφαση επικυρώνεται. Δεν γίνεται διαταγή για έξοδα.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.